

VILNIS

LIETUVIŲ LIAUDIES LAIKRAŠTIS
LITHUANIAN NEWSPAPER
3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608
Telefonas: [312] 842-7325

VOLUME LX Nr. 20

KETVIRTADIENIS, LIEPOS [July] 26, 1979

KAINA 25 c.

KASDIEN

LIBRARY

JUL 21 1979

STATE HISTORICAL SOCIETY
OF WISCONSIN

"Ąžuoliukai" AUGA IR DAINUOJA

GAZOLINAS
INFLIACIJA
SALT SUTARTIS
SEN. KENNEDY

Visoje šalyje svarbiausiu dienos klausimu yra gazolinas. Nesiginčysime ar jo stinga, ar ne. Nesiginčysime ir dėl administracijos ir paties prezidento siūlymų, kaip iš šios bėdos išsisukti. Tik konstatuosime faktą faktui, kad nežmoniškai pabrango ir daugeliui darosi sunkiai įperkamas.

Už tokį gazolino pabrangimą bėda yra verčiama naftą eksportuojančioms šalims. Girdi, jeigu jos naftos nebrangintų—gazolinas nebrangėtų. Bet kodėl jos brangina, beveik slepiama.

Eksportuojančios naftą šalys ją parduoda už dolerius. Dolerio vertė eina velniop. Kiek dolerio vertė sumažėja, tad jos pabrangina naftą.

Štai kur ir yra vienas iš šuniukų pakastas, kad gazolinas brangėja.

Infliacija žmones smaugia kaip riekad anksčiau. Administracija bando daryti ir šį ir tą, bet niekas neišveina. Net ir prezidento surastus būdas, kad darbininkai nereikalaui algų padidinimo daugiau kaip 7 procentų, nuėjo niekais. Profsąjungos už derybų stalo dėl darbo naujo kontrakto ir šį prezidento reikalavimą tik numoja ranka.

Ir tai daro ne dėl to, kad jie būtų nepatriotai, nepaisytų prezidento, o dėl to, kad pragyvenimo brangėjimas verčia taip daryti. Kai mėsiškasis tampa tikrai šventišku patiekalu, prezidentas ar neprezidentas, reikia kovoti už didesnę algą.

Kalbant apie SALT II sutartį, senatas turės parodyti savo veidą, ar liaudies interesams atstovauja, ar didžiojo biznio. Apie 80 procentų Amerikos žmonių už sutarties ratifikavimą. Jeigu senatoriai su tuo nesiskaitys, tai ir politiniai akli piliečiai pamatys, kieno žmonės jie yra.

Zinoma, ne visi senatoriai prieš sutartį ar jos iškastravimą, bet kaip matome, nemaža jų yra, kuriems balsuotojai reikalingi tikrai per rinkimus.

Amerikiečių patriotų pareiga—juos aplankyti ir įspėti, kad Amerika ne vien tikrai didžiojo biznio.

Toli nuo mūsų Iranas. Iš komercinės spaudos pranešimų darosi vaizdas, kad ten Sodoma ir Gamera: žmonių šaudymas, teroras, visu galų suirimas. Bet taipgi girdėti, kad Khumeino valdžia nacionalizuoja kompanijas, neturinčias tėvynės, kurioms Iranas tėra tikrai melžiamą karvutė.

Ar tik ne dėl to komercinė spauda Iraną piešia tokiu biauuriu. Nacionalizavimas buvo, yra ir bus čiupinėjimas kapitalų kapšo. O komercinė spauda kas yra? Kapitalo įrankis savo interesams ginti.

1959 metais, praėjus trejiems metams po Vilniaus valstybinės konservatorijos baigimo, Hermanas Perelšteinas įgyvendino savo seną svajonę: įsteigė berniukų chorą. Iš pradžių choristų buvo nedaug. 1961 metais Respublikiniuose mokytojų namuose buvo paskelbtas pirmas konkursas į berniukų chorą—priimtas gausus būrys gabių berniukų. Daugelis priimtųjų nepaliko choro iki šių dienų. Tai pačiais metais į "Ąžuoliuką" įstojo ir Vytas Miškinis, kurio neeilinius gabumus ir talentą iš karto pastebėjo choro vadovas.

Dabar Vytas—antrasis choro dirigentas ir pirmasis H. Perelšteino pavaduotojas.

Berniukų choro "Ąžuoliukas" dainavimas žavi ne tik LTSR respublikos klausytojus, bet ir gausią publiką visoje Sąjungoje bei užsienyje. Berniukams plojo Lenkijos, VDR, Cekoslovakijos, Vengrijos žiūrovai, jie tapo laureatais daugelyje tarptautinių festivalių ir konkursų.

— Svarbiausias "Ąžuoliuko" uždavinys yra ne ruošti muzikos profesionalus, o atskleisti muzikos pasaulio grožį, turtinę, ugdyti vaikų meninį skonį, formuoti teisingą pasaulėžiūrą,—pabrėžia choro vadovas, LTSR nusipelnęs meno veikėjas Perelšteinas,—tačiau itin gabiems ir darbštiems berniukams sudaromos sąlygos tapti muzikais profesionalais ir todėl dalis ąžuoliukų, baigę vidurines mokyklas, pasirenka muziko kelią.

Vienas jų, Vytas Miškinis, prieš porą metų baigė LTSR valstybinę konservatoriją ir šiuo metu dirba Kaune valstybinės filharmonijos chore ir "Ąžuoliuke." Jau dabar ne tik koncertuose, bet ir repetitijose jis pavaduoja Perelšteina. Vytas savarankiškai paruošė J. Bašinsko

Liberališkesnių nuotaikų demokratams bando užsukti savo politinę mašiną, kad 1980 metais prezidentiniu kandidatu būtų sen. Edward Kennedy, o ne prez. Carteris. Tačiau sveikai galvojančiai pilkajai liaudžiai jiedu yra vienas ir tas pats. Abu demokratų partijos.

Netgi respublikonų ar demokratų kandidatai yra vienas ir tas pats. Pavyzdžiui, prez. Carteris demokratų prezidentas, bet daugelis jį vadina respublikonų prezidentu dėl jo veiksmų Baltuosiuose rūmuose.

Prez. Carterio dėl respublikoniškų veiksmų Baltuosiuose rūmuose negalima kaltinti, kai abi partijos—demokratų ir respublikonų—yra vienas ir tas pats.

Liaudžiai geru kandidatu tegali būti tik tas, kuris būtų jos—nei demokratų, nei respublikonų.

S. J. Jokubka

"Ąžuoliukai" auga ir dainuoja

"Varpų sapną," L. Kerubinio "Rekviem," V. Laurušo "Nakties balsus" ir daugelį kitų kūrinių.

— Su berniukais dirbu jau aštuoneta metų, tačiau ir dabar dar tenka spręsti daugelį nelengvų klausimų: kaip pateikti repertuarą vaikams suprantama forma, kaip išaiškinti pačius sudėtingiausius dalykus, kaip nuteikti vaikus rimtai dirbti repetitijose,—sako Vy-

tas. Atostogaudami berniukai ne tik važinėja į Palangą klausyti koncertų, maudosi jūroje ir kaitinasi saulėje. Jie ir dirba. Po du kartus per dieną būna choro repetitijose, kurioms vadovauja Perelšteinas ir V. Miškinis. Visą vasaros mėnesį "Ąžuoliukai" intensyviai ruošia naują repertuarą. Repetitijose visi privalo susikaupti, pamiršti žaidimus ir pramogas.

— Norint puikiai paruošti kokį kūrinių, vieno vasaros mėnesio jau nebepakanka,—pasakoja Vytas,—nors repetuojame kiekvieną dieną vidutiniškai 4-5 valandas, laiko maža. Ateityje mes numatome daryti dvi arba net tris choro stovyk-

los pamainas, kad vaikai ne tik gerai pailsėtų, bet ir pilnutiniai paruoštų naujus kūrinius.

"Ąžuoliukas" koncertuoja daug. Koncertai, kaip ir stovykla prie jūros, tvirtina kolektyvą. Kiekvienas naujas koncertas skatina berniukus susimąstyti, suvokti, kad tai, ką jie daro, yra ne tik nepaprastai gražu, bet ir labai rimta. Tai suprastami "ąžuoliukai" dirba su entuziazmu.

— Dirbdamas su berniukais, pastebėjau, kad jiems patinka stiprūs, daugiau romantinio plano, religiozios fantazijos, rimta tema parašyti kūriniai,—kalba V. Miškinis.—Šie kūriniai mėgstami dar ir todėl, kad vaikų balsai labai lakūs. Atliekant tokius kūrinius, atitinkamai formuojasi vaiko pasaulėžiūra. Muzikinis kolektyvas—specifinė auklėjimo priemonė. "Ąžuoliukas"—rimta mokykla, kur vaikas tampa tikru žmogumi. Visi mes dėkingi savo vadovui, puikiam pedagogui ir nuostabiam žmogui Perelšteinui už tai, kad jis sugebėjo išugdyti tokį kolektyvą.

Asta Mikelevičiūtė

Trumpai

— Britanijos konservatorių valdžia panaikino restrikcijas paskoloms fašistinei Čilei ir ruošiasi užmegsti diplomatinis santykius.

— Mozambiko užsienio reikalų ministras Joaquim Chissano kaltina imperialistines jėgas, imtinai JAV, kad jos Indijos vandenyną siekia paversti branduoliniu ginklo zona.

— Kaip praneša Kolumbijos profsąjungų konfederacijos sekretorius Miguel Antonio Caro, 65 proc. Kolumbijos darbininkų vos pragyvena; dešimtys tūkstančių vaikų yra priversti patys pelnytis duona.

— Kubiečių kilmės amerikiečiai įteikė valstybės departamentui daugiau kaip 10,000 žmonių pasirašytas peticijas, kad prez. Carterio administracija siektų atstatyti diplomatinis santykius su Kuba.

— Irano nacionalinės naftos kompanijos direktorius Hassan Nazih pakartojo, kad Irano naftos pramonei svetimšaliai technikai nereikalingi, nes lengvai apsieina su savais iraniečiais technikais.

— Pasaulinė taikos taryba padėjo popiežiui Jonui Povilui II už jo pareiškimą buvusioje Oswencimo koncentracijos stovykloje, kai jis lankėsi Lenkijoje.

VILNIS

Lithuanian Peoples Bi-weekly

Published bi-weekly, Thursday, except when preceded by a Holiday, by the Workers Publishing Association, Inc.
Subscription rates in United States: one year \$10.00, six months \$5.50; Chicago \$12.00, 6 months \$6.50; Canada \$15.00, 6 months \$8.00; foreign countries \$15.00, 6 months \$8.00.

3116 So. Halsted St., Chicago, Illinois 60608 Phone 842-7325

Second-class postage paid at Chicago, Illinois

KAD SALT SUTARTIS BŪTŲ RATIFIKUOTA

Žmonijos istorijos puslapiuose perdėm mirga genčių, tautų ir valstybių didesni ir mažesni karai, nešę žmonėms neapsakomas kančias, griovimą, turtų naikinimą. Žymiausia vietą užima Pirmasis ir Antrasis pasauliniai karai, kuriuos atsimečiame ir ne vienas šis laikraščio skaitytojai. Pagalvojus, žmogų šiurpas krečia, kokias nelaimės buvo sukėlę šie karai tautoms, šių karų paliestoms.

Dar prez. R. Nixono prezidentavimo metu JAV ir TSRS pradėjo pasitarimus per SALT susitarimus eiti prie nusiginklavimo ir igyvendinti pasaulyje tautų sambūvį be karų. Pirmoji SALT sutartis nedaug davė, bet buvo pradžia, antroji jau daug didesnis žingsnis mažinimui ginklavimosi. Ir jeigu reakcininkams nepavyks SALT-2 sutarčiai pastoti kelio, be abejo seks trečia SALT sutartis, ketvirta ir kitos, vedančios pasaulį prie visuotinio nusiginklavimo. Todėl yra labai svarbu, kad JAV senatas sutartį ratifikuotų.

Tauta už sutartį. Viešosios nuomonės tyrinėjimų duomenimis, apie 80 procentų liaudies už sutartį be jokių pataisymų. Už sutartį didžiosios profsąjungos kaip automobilių darbininkų (UAW), uostų ir laivakrovinių (ILWU), drapanų ir tekstilės, mašinistų, plieno pramonės darbininkų, chemijos ir atomų pramonės darbininkų profsąjunga ir daug mažesnių.

Už sutartį pasisakė Negrų pažangos organizacijos (NAACP) suvažiavime daugiau kaip 10,000 delegatų, atstovaujantys 450,000 organizacijos nariams. Birželio 27 d. kongreso rūmus buvo užplūdę daugiau kaip 3,000 pensininkų (seniors citizens) reikalauti, kad sutartis būtų ratifikuota.

Clevelando miesto taryba pirmutinė pasisakė už sutartį, po jos sekė ir kitų miestų tarybos. Čikagos miesto taryba vienbalsiai už sutartį pasisakė birželio pabaigoje ir storai pažymėjo, kad sutartis veda prie branduolinio nusiginklavimo.

Nacionalinė bažnyčių vykdomoji taryba, atstovaujanti 32 protestantų ir ortodoksų bažnyčias, vienbalsiai, pasisakė už rezoliuciją, reikalaujančią be atidėliojimo ratifikuoti sutartį. Romoje popiežius Jonas Povilas II irgi už sutartį.

Tai tik dalis taikos grupuočių, reikalaujančių sutartį ratifikuoti, kad pasaulyje būtų labiau užtikrinta taika, Amerikai saugumas, užkirstas kelias branduoliniam ginklavimuisi, pagerinti santykiai su TSRS, Amerikos darbo liaudžiai daugiau darbo. O kiek dar yra tokių grupuočių, įvairių organizacijų, atskirų politikų, visuomenės veikėjų, kultūrininkų, mokslininkų! Būtų ilgas, šio vedamojo rémuose nesutelpantis sąrašas.

Bet ar dauguma senatorių šį tautos balsą užgirs, kai senate sėdėdami jie atstovauja ne liaudžiai, o biznio ir korporacijų interesams! Ar dauguma senatorių duos atkirtį tokiems senatoriams kaip Henry M. Jackson, Jake Garn, Howard Baker ir kitiems, sutarties pataisymų manevrais siekiantiems sutartį pasmaugti, kad vėl prasidėtų šaltasis karas ir galvotrukčiais skubėjimas ginkluotis!

Kad sutartis būtų ratifikuota, reikia dviejų trečdalių senato balsų. Reikia, kad už sutartį balsuotų 67 senatoriai. O kad jie balsuotų, kiekvieno dorą piliečio pareiga matyti savo senatorių ir reikalauti, kad balsuotų, kad užgirstų savo rinkėjų balsą ir su juo skaitytųsi.

Mums, Amerikos lietuviams, papildomai yra labai svarbu, kad sutartis būtų ratifikuota. Nė vienas galvojame vykti aplankyti savo senąją gimtinę ar tėvų žemę. Bet daugelis susilaikome, kai tenai dėl saugumo teleidžia pabūvoti tik penkias dienas, jeigu negauname iškvietimo vykti svečio viza. SALT sutartis laiduoja JAV-TSRS santykių gerėjimą. Kuo labiau JAV-TSRS santykiai gerėtų, tuo labiau tas Tarybų valdžios atsargumas mažėtų, tuo labiau atsivertų durys nuvykus į Vilnių vykti į kaimus, miestus bei miestelius.

SALT sutartis turi būti ratifikuota!

TRUMPAI

— Brazilija paskelbė programą, kad iki 1985 metų pagaminus mažiausia milijonas automobilių, kurių motorai būtų alkoholio vartojimui.

— Vakarų Vokietijos garsioji Krupp korporacija pasirašė su Lenkija kontraktą, pagal kurį korporacija Lenkijoje plės plieno pramonę.

— Iš Tarybų Sąjungos išvykstančių žydų tik 42 proc. vyksta gyventi į Izraelį, o kiti 58 proc.—į JAV ar kitas Vakarų šalis.

— Azijos budistų taikos konferencija pasisakė už SALT II sutartį ir apeliavo siekti, kad Azijos kontinentas būtų taikos kontinentu.

Dienos temomis

Palyginus su kitomis šalimis, Amerikos vieškeliai ir miestai sunkvežimiais ir automobiliais užsikimšę neapsakomai. Nė vienoje pasaulio šalyje taip nėra, kaip čia. Kur tik pažvelgi, visur jų pilna skubinančių į visas puses. Nenuostabu, kad Ameriką kai kas vadina "ant ratų" šalimi.

Praeitais metais sunkvežimių ir automobilių vieškeliuose ir miestuose srautais judėjo daugiau kaip 150 milijonų. Jų užlaikymui, kaip taisymsui, apdraudai ir gazolinui buvo išleista \$442.6 bilijono. Iš šios sumos, \$248.1 bilijono tikrai privatiškiems automobiliams. Išėjo taip, kad kartu sudėjus sunkvežimius ir automobilius, jų išlaikymui vidurkio išlaidos buvo \$2,027 kiekvieno.

Tai amerikiečių gyvenimo būdo vienas žymių. Kaip ilgai Amerika šiuo savo gyvenimo būdo požymiu didžiulis, sunku pasakyti. Bet anksčiau ar vėliau teks jo atsisakyti, kai gazolino vis didesnis trūkumas ir nėra perspektyvų, kad jo vėl kai kada atsirastų pakankamai, kaip buvo iki šiol.

Yra konstatuota ir perkonstatuota, kad amerikiečių automobilis yra kaip duona ir druska. Tik kai kurie gali apsieiti be jo, bet daugumai automobilis turėti yra vertinamas reikalingas pragyvenimui. Jie juom važiuoja į darbą, į supermarketus ir "shopping" centrus nusi-pirkti maisto bei šiaip daiktų. Tikrai tam tikra dalis amerikiečių automobilius turi pramogai. Tačiau daugumai be jo neįmanoma gyventi šioje pramoninėje ir susikcentravusių kapitalų šalyje.

Kaip žmogus gali gyventi be automobilio, kai jo darbovietė kažkur užmiestyje už keliasdešimt mylių ir nuvažiavimui nėra viešosios transportacijos priemonių! Arba kaip žmogus gali gyventi be automobilio, kai iš rezidencinių rajonų smulkias parduotuves ir maisto krautuveles išstūmė didieji supermarketai ir įsikūrė kažkur už keliolikos mylių, o kartais už virš dvidešimt mylių! Keltis arčiau darbovietės ir "shopping" centrų neįmanoma. Šis liuksusas galimas tik pasiturintiškiems.

Kaip šios problemos išsprendžiamos, kai gazolinas taps prieinamas tik piniguočiams—vienai vilkai težino.

Lenkų laikraščio "Głos Ludowy" redaktorius Stanley Nowak yra plačiai žinomas Detroito autopramonės darbininkams, nemažiau jį žino ir lietuviai. Jis buvo vienas tų, kurie 1936 metais aktyviai veikė už Fordo darbininkų suorganizavimą ir profsąjungas. Ypač daug dirbo, kad Ford Rouge dirbtuvės darbininkų profsąjungos skyrius būtų pripažintas.

1938 metais Detroito autopramonės darbininkai jį išrinko į valstijos senatą ir perrinkinėjo per dešimt metų. Per šiuos dešimt metų net du kartu jam buvo grasinama nupilietinimu ir deportacija. Pirmi jį užpuolė Mičigano reakcininkai. Tačiau dėka darbininkų ir Detroito lenkų kolonijos protestams, generalinis prokuroras Francis Biddle iškelta byla atmetė. Antra nupilietinimo ir deportacijos byla buvo iškelta makartizmo isterijos metais (1950), bet Aukščiausiasis teismas

6 balsais prieš valdžios kaltinimus atmetė, kas nuaidėjo per visą šalį kaip svarbus laimėjimas prieš užmačias nupilietinti ir deportuoti pažangesnius sveturgimius profsąjungų ir civilinių teisių darbuotojus.

JAV Komunistų partijos suvažiavimo metu Detroito, rugpjūčio 26 d. Cobo Hall auditorijoje vyks masinis mitingas, kuriame pagrindinis kalbėtojas bus kompartijos generalinis sekretorius Gus Hall ir Nacionalinės sąjungos prieš rasizmą ir represijas kopirmininkė Angela Davis. Mitingo pirmaujančių organizatorių yra Stanley Nowak. Vėliausiame interviu jis pažymėjo, kad darbo liaudies, pažangių ir demokratinių jėgų vienybė yra esminis reikalas pastojimui kelio monopolijoms. Mitinge ir bus mestas iššūkis didžiajam bizniui ir parodytas kelias į geresnį gyvenimą programa kovai prieš monopolijas, kad laimėjus tikrą laimėjimą 1980 metais.

Mitingo pradžia 2 val. po pietų, įžanga \$1.00. Daugiau informacijų patartina kreiptis į mitingo organizacinį komitetą, 5854 Chene, Detroit, Michigan 48211; telefonas (313) 923-0110. J. Žaliukas

Ką prirašys, kai išleis Vilniuje?

Henrikas Radauskas turbūt vienas labiausiai vertinamų poetų "dipuku" emigracijoje. Kas tik apie jį rašo, tai vis kaip į pavyzdį nurodo. Mes čia nelinkę reikšti savo nuomonės dėl poeto kūrybos, netgi galvojame, jog šio talentingo rašytojo eilėraščiai gali ir nevienodai patikti, jog yra poetų, kurie gali ir labiau sudominti, tačiau, matyt, šis poetas, kurio pomirtime knyga labai gražiai išleido čekiškiis Vytautas Saulius, yra vertas literatūros mylėtojų dėmesio, jeigu jau ne pirmą sykį jo emigracinė kūryba pateikiama Lietuvoje. Dar daugiau: skaitėme, jog šiemet Vilniuje išeis H. Radausko rinktinė poezijos knyga!

Taigi, reikia pokario išsiviams dar sykį pasidžiaugti, kad Lietuvos žmonės, tie, kurie sudaro tautos branduolį, gyvybę ir ateitį, pastoviai gauna geriausią išsivieškų rašytojų kūrybą. Mes tam procesui visiškai pritariame ir jį sveikiname.

Tačiau, tai pasakę, mes jau žinome, kad čia pat greta mūsų pasigirs kitokie balsai. Šauks, sužinoję, kad Lietuvoje leidžiama buržuazinio rašytojo (taip, taip, mūsų įsitikinimu—buržuazinio) knyga, visokie "reorgai," susibūrę apie "Halstričio" redakciją, kuri save vadina patriotiška, lietuviška ir t. t., bet kurios visa politika tokia reakcinga, tokia pardsidavėliška, jog net laikraščio puslapiai kasdien iš gėdos turi rausti.

Tai va, "Naujienos," paskaičiusios mūsų šį rašinėlį, turėtų būtinai pakelti naują karą prieš "dipukinę" inteligentiją, turėtų išspausdinti bent keletą editorialų, rodančių dvasinį ir intelektualinį skurdą tų, kurie visko griebiasi, viską dergia.

H. Radausko kūrybos atveju jie jau turi ir patyrimą. Prisiminkime pačioje metų pradžioje išspausdintą straipsnį "Velnius rašė knyga."

(Nukelta į trečią puslapį)

Vilnis, liepos 26

Kodėl reakcininkai užpuolė prof. J. Kuprioni

Nacionalistų Žurnalistų Sąjungos pirmininkas dypukas prof. J. Kuprionis praeitais metais buvo nuvykęs į Lietuvą. Reakciniai nacionalistai už tai prieš jį sukilo kaip širšės. Girdi, kaip Žurnalistų Sąjungos pirmininkui, prof. J. Kuprioniui nederėjo vykti į Lietuvą ir jis Žurnalistų Sąjungai daugiau nebe "košer." Gal ir dėl to sukilo, bet ar ne tik dėl to, kad jis profesiniame miškininkų leidinyje "Girios" parašė štai koki straipsnį:

— 1978 metų vasarą turėjau malonią progą aplankyti tėviškės miškus ir pasimatyti su daugeliu jos miškininkų. Virš trijų dešimtmečių praleidęs studijuodamas ir dirbdamas mokslinį tiriamąjį darbą Vakarų kraštuose—VFR, o daugiausia Jungtinėse Amerikos Valstijose, dabar turėjau progą apžvelgti bent kai kuriuos Lietuvos miškininkystės aspektus, apie kuriuos ir noriu pasidalinti mintimis.

— Čia laikau tinkamu pažymėti, kad lietuviui miškas nėra vien tik medienos gamykla, kaip jį žiūri kai kurios kitos tautos. Lietuvis su mišku yra organiškai suaugęs. Tai rodo daugelis simboliškų pavyzdžių. Antai ažuolą jis laiko tautiniu medžiu, kuris simbolizuoja būtybę—iš mažos gilės augdamas, giliai įleidžia šaknis į savo augimo vietą į dirva, ir, iškėles puošnų vainiką, savo šakomis siekia saulės. Arba, pavyzdžiui, lankantis Druskininkuose, prie miško muziejaus teko matyti menišką miškininko rankų sukurtą legendarinį pavaizdavimą—Eglė, žalčių karalienė; moteris, pavirtusi egle, o savo vaikus pavertusi ažuolu, uosiu, beržu ir drebulė. Tai gražus ir giliai prasmingas žmogaus ryšio su gamta, su medžiais pavaizdavimas. Tad miškas lietuviui buvo ir tebėra didelio sentimentų objektas.

— Malonu konstatuoti, kad meilė miškui jaučiama ir dabar, ką pastebėjau lankydamas Lietuvos miškus ir stebėdamas miškininkų darbą: visur matyti jų rūpestinga ranka. Miškuose, kuriuos teko matyti Kauno, Vilniaus ir Druskininkų apylinkėse, taip pat Neringoje ir Aukštaitijoje, visur miškui augti skirtuose plotuose gražiai į aukštį stiebiasi pušaičių, eglaičių ir mišrios sudėties medynai.

— Miškininkystės darbas vykdomas trejopas: mokslinio tyrimo, mokymo (specialistų ruošimo) ir gamybinis. Plačią ir gilią vagą varo Lietuvos miškų ūkio mokslinio tyrimo institutas, vadovaujamas sumanaus mokslininko akademiko L. Kairiūkščio. Erdviuose Girionių rūmuose gerai įrengti kabinetai, laboratorijos, biblioteka ir įvairios kitos mokslinės priemonės. Įėjęs į rūmus, iš karto pajunti, kad tai miškininkystės—gamtos įstaiga: sienas puošia didžiuliai gamtos vaizdų paveikslai ir piešiniai. Prie rūmų įkurtas turtingas medžių ir krūmų rūšimis parkas—arboretumas, pagražintas iš medžio išdrožtomis statulomis. Instituto sudėtyje—Dubravos miškų tyrimo stotis, vadovaujama rūpestingo direktoriaus A. Vasiliausko. Stotis apima 15.3 tūkst. ha miško plotą, jos teritorijoje įsikūręs ir institutas, čia pat eilė šiltnamių ir kiti įrengimai.

— Institutas yra subūręs rimtas mokslinį darbui atsidavusias pa-

jėgas. Čia plačiai gvildenamos įvairios miškininkystės mokslinės problemos, kaip antai medynų kokybės gerinimo, miškų genetikos, greit augančių medžių rūšių veisimo, dirvožemių kartografavimo, medynų tūrio ugdymo ir daug kitų. Tatai rodo, kad Lietuvos miškams ir jų ūkiui kelti skiriama daug protinio darbo. Instituto darbuotojų tarpe daug mokslo darbais pasižymėjusių asmenų, kaip akademikas L. Kairiūkštis, V. Ramanuskas, M. Vaičys, M. Jankauskas, J. Butėnas ir kiti.

— Lygiagrečiai gražiai veikia miškininkystės mokymo įstaiga—Lietuvos žemės ūkio akademijos Miškų ūkio fakultetas, isikūręs erdviuose Noreikiškėse prie Kauno. Fakulteto dekanas P. Džiaukštas supažindino su dalimi jo bendradarbių, kurie nebuvo išvykę atostogų, būtent su dr. V. Antanaičiu, M. Navasaičiu, S. Karčausku, B. Baginsku ir kitais. Netoli akademijos yra gausus medžių rūšimis Obelynės parkas, įsteigtas prof. T. Ivanausko. Žemės ūkio akademija atlieka didelį darbą, ką parodo jau tas faktas, kad vien pokario laikotarpiu yra išleidusi daugiau kaip 1000 gerai paruoštų specialistų miškininkų.

— Antroji miškininkystės mokymo įstaiga, kurią man teko aplankyti, tai Kauno A. Kvedaro miškų technikumai, vadovaujamas B. Paulausko. Technikumas įsikūręs tuose pačiuose rūmuose, kur ir Miškų ūkio mokslinio tyrimo institutas. Technikumo sutvarkymas, gausūs, gerai įrengti kabinetai ir laboratorijos akivaizdžiai parodo, kad šios mokymo įstaigos direktorius ir visas kolektyvas įveda daug sielos ir darbo. Iš kitų lankytų vietų gražų išpūdį padarė Druskininkų miškų ūkio naujas pastatas, kur buvome maloniai priimti direktoriaus A. Adomavičiaus. Ten pat, Druskininkuose, gabios meniškios miškininko A. Valavičiaus rankos sukurtas miško muziejus. Tikrai žavingas kampelis.

— Itin mielas buvo Anykščių šilėlio aplankymas, nes tai gražus gamtos paminklas, apdainuotas poeto A. Baranausko. Jis yra mano gimtinės apylinkėje, ir jo pavertimą nacionaliniu parku pats kažkada planavau.

— Neringa—puikus Lietuvos gintarinio pajūrio ruožas, brangus kiekvieno lietuvių širdžiai. Labai gerai, kad jo priežiūra pavesta miškininkams. Jų rankomis dirbamas darbas, įskaitant kopų tvirtinimą, apželdymą, tvarkos palaikymą,—pavyzdingas, ir visa Neringa tampa labai patraukli. Siam dideliu darbu vadovauja Kretingos miškų ūkio gamybinio susivienijimo direktorius E. Matiukas, dirbantis čia jau 11 metų (prieš tai direktoriumi buvo V. Lukošius, idėjas čia labai daug darbo). Jam talkininkauja 5 girininkai. Sakytum, kad Neringoj nesi buvęs, jei nesutiktum jos karaliaus—briedžio. Po ilgoko važinėjimo po gražiai tvarkomus ir prižiūrimus Neringos miškus, jau išvykstant, štai ant kelio išėjo plačia karūna pasipuošęs briedis—atsisveikinti!

— Mėnuo praleistas Lietuvoje, susitikimai su miškininkais, aplankymas jų tvarkomų, taip pat ir kitų giminių įstaigų, kaip Vilniaus valstybinio universiteto ir, jo Gam-

Antano Gylio nuotr.

tos fakulteto, Lietuvos mokslų akademijos ir jos Botanikos instituto, pasidalinimas mintimis su šiose įstaigose dirbančiais mokslininkais buvo labai mielas ir naudingas.

— Šia progą sudariusiems, ypač Vilniaus universiteto rektoriui dr. Jonui Kubiliui ir Lietuvos miškų ūkio mokslinio tyrimo instituto direktoriui akademikui Leonardui Kairiūkščio, rūpestingai mus abu su žmona globojusiems ir teikiusiems visokeriopas paslaugas—mūsų gili padėka. Reikiame taip pat giliausia padėką visiems miškų ūkių vadovams ir jų bendradarbiams, kurie mus taip nuoširdžiai priėmė ir paliko mums neužmirštamus prisiminimus. Žinoma, būtų buvę miela aplankyti ir paspausti ranką visiems Lietuvos miškininkams, palinkėti jiems sėkmės.

— Aplankytos įstaigos, susitikimai bei pasidalinimas mintimis ir informacija su daugelio miškų ūkio sričių darbuotojais leidžia spėti, kad tiek miškininkystės mokslinio tyrimo, tiek mokymo, taip pat ir praktinis darbas yra aukšto lygio. Nuoširdūs linkėjimai visiems šios srities darbuotojams—gražios kloties.

Ką prirašys, kai išleis Vilniuje?

(Atkelta iš antro puslapio)

Kiek tiek neišmanymo, kiek arogancijos, kiek drauge įžulumo! Kaip ten bjauriai supinama gryna poetinė kūryba su nešvaria politika. Jau pats stilius, sakiniai kupini nepagarbos literatūrai. Pasirodo, V. Saulius knyga "gražiai... įrišo, kad nesudužtų pakeliui." Tik tamsuoliai gali taip šaipytis iš knygos apipavidalinimo. Arba kaip nepagarbiai atsiliepiama apie tuos, kurie ruošė knyga: "Nykos-Niliūno įvadas Radausko poezijai, kaip žiemos šalčio metu šiaudinė skrybėlė." Dar daugiau: leidėjai "idėjo apie poeziją mažai nusivokiančio

žmogaus įvada." Ir šitai pasakyta apie vieną kvalifikučiausių, kaip tvirtina "dipukinė" spauda, išėivijos poetų, apie vieną intelektualiausių vertintojų. Galima nesutikti su poetu—įvado autorium, bet taip rašyti—tiesiog baisus chamiškumas.

"Naujienos" keikia leidėja, įvado autorių už tai, kad poezijos knygos nepavertė reorgų lygio antitarybinio pasipolitikavimo leidiniu.

Kodėl "Naujienos" taip nekenčia Lietuvos, kodėl jos taip dergia išėiviską inteligentiją, kodėl jos kiekvieną kartą stengiasi pasididžiuoti, jog niekina... aukštus mokslus baigusius žmones?

Visa tai dėl vienos priežasties: "reorgai" yra tiek svetimi lietuvių tautai, tiek jie aiškiai suvokia, kad jokio kelio niekadoms į Lietuvą neturi ir neturės, kad jiems lietuvių vybė svetima, kaip ir padorumas, kad jiems politikavimas yra ne idealus, o dolerinio biznio reikalas, dėl kurio viską daruos. Išskyrus sąžinę, nes jos neturi. Todėl jie ir nesirenka žodžių bet kam apdėgti, moko kitus, kur patys visiškai nieko neišmano!

Kokia gėda turėtų būti lietuvių raštui, kad jis gali tikti ir tokiam purvinam karui prieš viską. Pažangiečiams ypač nesmagu, jog taip kompromituojasi žmonės iš senosios ateivijos, kuri yra davusi tiek pasišventusių kultūros žmonių, kovotojų už idealus. Ne, mes nesutariame su H. Radausko aplinkos ideologija ir politika, nes mes ryžtingai, principingai pasisakome prieš "vaduotojus," prieš socialistinės santvarkos priešus. Bet mes norime pabrėžti: pažangiečiai piktinasi tokia nepadoria rašliava, kuri skirta ne išėivijų kūrybai ir inteligentijai vertinti, nagrinėti, bet jai dėgti. Ne, ne visa senoji ateivija tokia, kokia ją nori reprezentuoti "Naujienos." Turbūt ir jų geriausias draugas velnias rausta iš gėdos dėl tokio dvasios tamsumo...

Vilnietis

TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatai

PIRMININKAS

Keliuku palei Bartuvos upę ankstyvą rytmetį iš Mosėdžio centrinės gatvės gyvulininkystės fermų link pasuka pirmininko mašina. Šis Apolinaro Kvietkausko iprotis aplankyti melžėjas, užsukti į įvairius gyvulininkystės padalinius liko iš pirmųjų darbo dienų, kai ūkyje šlubavo drausmė, darbų organizavimas. Dabar tvirta pirmininko atrama yra visi vyresnieji specialistai. Būtų galima nebesikelti su pirmaisiais gaidžiais, bet šie rytmetiniai pasikalbėjimai suartina pirmininką su ūkio žmonėmis leidžia labiau įsigilinti į kiekvieno džiaugsmus ir rūpesčius.

Daug darbų padaryta gyvulininkystėje, pirmininkaujant A. Kvietkauskui. Per trumpą laiką kolūkio statybininkai pertvarkė visas karvides. Dabar baigiama įrengti paskutinę pieno linija. Pasinaudojus naujausiomis mokslo rekomendacijomis, rekonstruotos ir įrengtos dvi senos kiaulidės, iškilo trys naujos, statoma ketvirta. Gera tvarka gyvulininkystės fermose įgalina kolūkį kasmet vis daugiau išauginti kiaulių ir galvijų mėšai, primelžti daug pieno.

Pirmininko mašina neaplenkia mechanizacijos kiemo. Jis—vienas geriausių Lietuvoje. Kur bepažvelgsi, visur jaučiama gera šeimninko ranka. Garažuose telpa 84 traktoriai, 65 automašinos, 17 javų kombainų, daugybė kitų sudėtingų žemės ūkio mašinų.

Kolūkis valdo daugiau kaip tris tūkstančius hektarų ariamos žemės, tačiau komunistas A. Kvietkauskas atkakliai moko branginti kiekvieną žemės pedą. Mosėdyje neapamatysi, kad kombainai ir traktoriai aplenkę melioruotų laukų kampus, kuriuose nuo seno kaupėsi akmenų krūvos, augo krūmokšniai. O svarbiausia—dosnesnė tapo šykšti skuodiškė žemė. Ir praėjusiais sunkiais metais kiekvienas hektaras atseikėjo vidutiniškai po 25,2 centnerių grūdų.

Bet didžiausias A. Kvietkausko rūpestis—žmonės, specialistų kadrai. Kasmet į ūkį ateina dirbti po du-tris jaunos specialistus. Dauguma jų—tai vietiniai vaikinai ir merginos, kurie su ūkio stipendijomis mokosi įvairiose aukštosiose ir specialiosiose vidurinėse mokyklose. Iš vietinių žemdirbių išugdyti ir ūkio vyriausieji specialistai—inžinierius mechanikas S. Memgaudas, agronomas S. Kubilius, veterinarijos gydytojas P. Kuprys, zootechnikas P. Zūbė. Ūkyje buvo įsteigtas Viekšnių kaimo profesinės technikos mokyklos filialas, jame kvalifikaciją pakėlė daugelis mechanizatorių.

Lenino ir Spalio revoliucijos ordinaro, TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputato A. Kvietkausko vadovaujama ūkyje sparčiai stiprėja ekonomika, gerėja žemdirbių darbo ir buities sąlygos. Vis jaunesnė ir gražesnė darosi centrinė kolūkio gyvenvietė. Ji dabar garsėja nebe tik unikaliu Akmenų muziejumi, bet ir gražiais pastatais, tvarkinga aplinka. Netrukus Mosėdis pasipuoš naujais kultūros namais. Tada dar plačiau nuskambės kolūkio choro, kuriame dainuoja ir pirmininkas, daina apie žemę ir ją puošiantį žmogų.

A. Norvaišas

Po pusantro šimto fotoreporterių

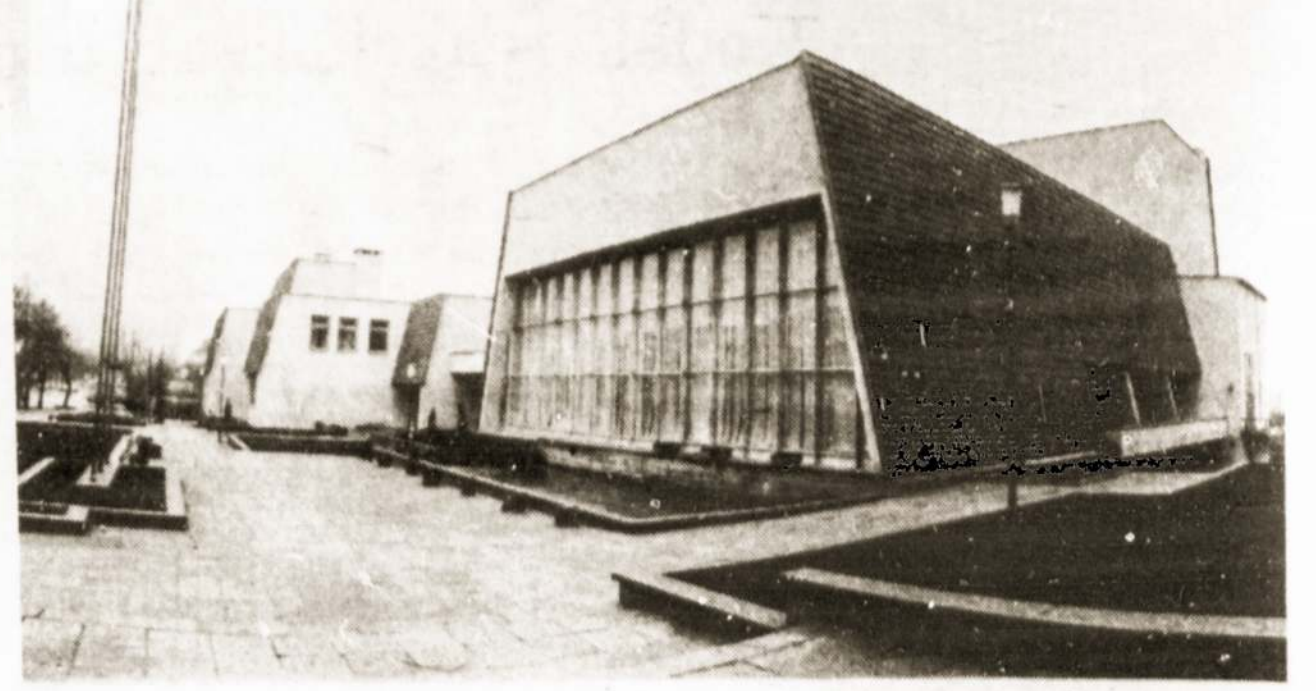
Gražią dovaną gavo Kauno meninės fotografijos gėrbėjai. Senamiestyje restauruotame XVI amžiaus pastate buvo atidaryta fotografijos galerija. Čia įrengtos kelios ekspozicijų salės, šiuolaikinės fotolaboratorijos, pradinio mokymo klasės.

— Fotografijos namai,—pasakė Eltos korespondentui Fotografijos meno draugijos Kauno skyriaus sekretorius A. Macijauskas,—taps ir metodinio darbo centru. Čia įsteigta mokykla kasmet paruoš miesto ir aplinkinių rajonų imonėms, ūkiams ir organizacijoms pusantro šimto fotoreporterių.

LITERATŲ KONKURAS

VILNIUS. — Vilniaus valstybinio V. Kapsuko universiteto 400-ųjų metinių jubiliejui pažymėti Meno darbuotojų rūmuose įvyko Lietuvos aukštųjų mokyklų literatų konkurso baigiamasis vakaras. Jo dalyvių kūriniuose atsispindėjo universiteto dabartis ir praeitis.

Vakaro pabaigoje savo kūrybą skaitė poetai A. Baltakis, M. Martinaitis, Vilniaus aukštųjų mokyklų literatai.

Rajoniniai kultūros namai Kelmėje.

A. Dilio nuotr.

NAUJI TELEVIZIJOS FILMAI

VILNIUS. — Kinematografinių sąjunga surengė naujų lietuviškų televizijos filmų peržiūrą ir aptarimą. Buvo parodyta režisieriaus V. Paplausko dokumentinė juosta "Neramus charakteris," supažindinanti žiūrovus su ilgamete Svenčionių rajono "Meros" tarybinio ūkio direktore E. Blaževičiute, režisiorės J. Janulevičiūtės filmas-koncertas "Dainuoja Giedrė Kaukaitė," taip pat režisoriaus V. Dabašinsko sukurtas ekraninis žymios lietuvių sportininkės, pasaulio rekordininkės V. Bardskaitės portretas.

AUTOMĖGĖJŲ VAKARAS

VILNIUS. — Lietuvos automėgėjų draugijoje jau yra apie 70 tūkstančių narių. Gyvuojanti šeštus metus, draugija sparčiai plečia savo veiklą.

Vilniaus sporto rūmuose įvyko naujas draugijos renginys—automėgėjų vakaras, kuriame dalyvavo apie 4,000 automėgėjų iš Vilniaus, Kauno, kitų miestų ir rajonų. Įvyko įdomios varžybos, kuriose dalyvavo Vilniaus ir Kauno komandos. Nugalėjo kauniečiai. Surengta autoviktorina.

Taip atrodo Vaišniūnų kolūkio gyvenvietė Prienų rajone

Juliaus Vaicekausko nuotrauka

Daugiau kaip trys tūkstančiai gatvių ir gatvelių yra Maskvoje. Ju tarpe dviejų magistralių pavadinimai susiję su Lietuva. Tai—Salomėjos Nėries gatvė Tušino rajone ir netoli jos esantis K. Donelaičio prospektas.

Maskviečiams gerai žinomas ir kino teatras "Litva," kuriame dažnai demonstruojamos Lietuvos kino studijos juostos. Lenino prospekte lankytojus maloniai pasitinka "Palangos" kavinė, Čeriomuškų rajone yra restoranas "Vilnius."

VILNIUS. — Prieš mėnesį Lietuvoje vyko Rusijos Federacijos Kaliningrado kultūros dienos. Buvo atvykę septyni kaliningradiečių profesinio ir septyniolika saviveiklinio meno kolektyvų, atskiri atlikėjai—800 žmonių būrys.

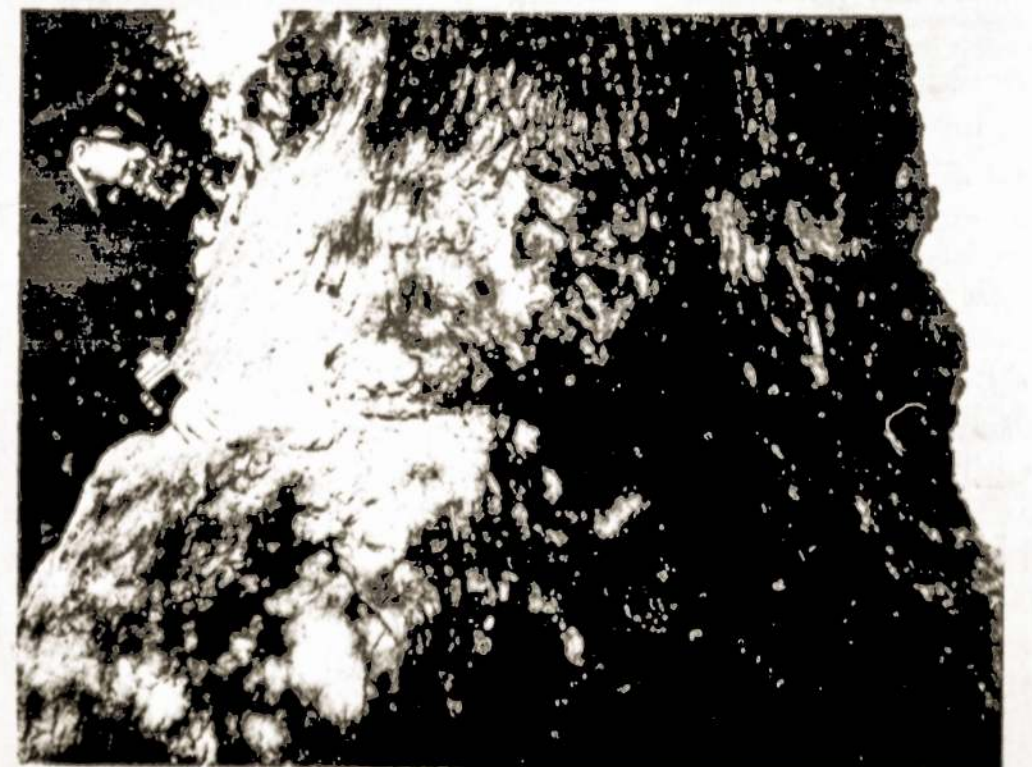
Svečiai surengė daugiau kaip pusšimtį spektaklių ir koncertų, literatūrinių vakarų ir parodų Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje, Sialiuose, Panevėžyje, Silutėje ir kituose miestuose.

Skuodo rajono Mosėdžio kolūkis, kuriam vadovauja TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatas A. Kvietkauskas, garsėja puikiu mechanizacijos kiemu, gražiai sutvarkyta gyvenvietė.

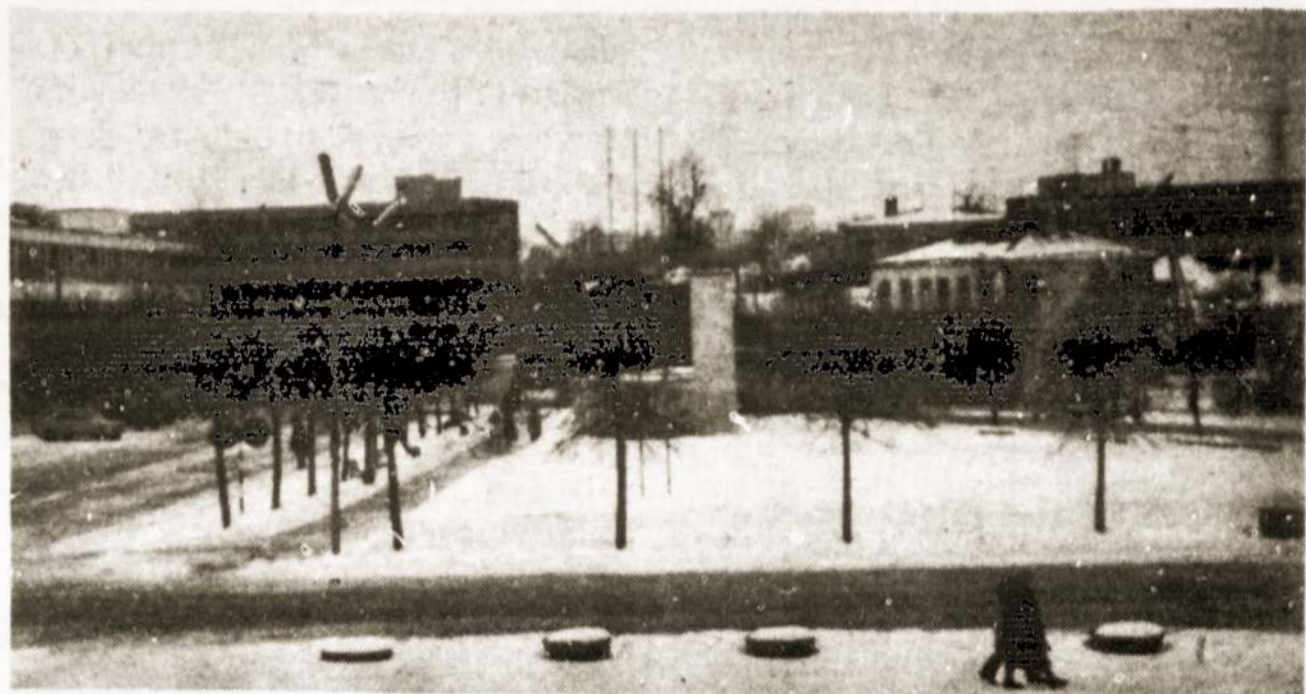
Nuotraukose: LTSR nusipelnęs žemės ūkio darbuotojas A. Kvietkauskas [centre] tariasi su ūkio profsąjungos komiteto pirmininku S. Baltuška ir mechanizatorium L. Ložiu; geriausias Mosėdžio kolūkio melžėjas, pasiryžusios šiemet iš karvės primelžti po 4000 ir daugiau kilogramų pieno.

B. Aleknavičiaus nuotrauka

Prie Sandariškio ažuolo. Pagal padavimą kadaise prie jo lietuviai su švedais pasirašė taikos [sandoros] sutartį.

B. Aleknavičiaus nuotr.

Alytus. Vaizdas į centrinę aikštę.

Alytaus ekskursijų biuras

Pirmąją turistų grupę iš tolimojo Saratovo priėmė Alytaus miesto ekskursijų biuras.

Svečiai susipažino su Alytumi, Druskininkuose vaikščiojo M. K.

Ciurlonio takais, pabuvojo Vilniuje ir Kaune.

Naujasis biuras taip pat rengs miesto ir rajono gyventojų keliones po Lietuvą, kitas sąjungines respublikas, išvykas į teatrus, koncertus, priims turistus. Biuras šiemet numato aptarnauti apie 200 tūkstančių turistų.

Alytaus priemiestis važiuojant iš Vilniaus ir Kauno.

Klaipėdoje vyko pavasario koncertai

Klaipėdoje muzikos pavasario koncertai vyko iki balandžio 13 d. Kasdien didžiojoje miesto salėje koncertavo vyrų choras "Varpas," Kauno valstybinis choras, LTSR valstybinės filharmonijos senosios

muzikos ansambliis "Muzika humana," Lietuvos kamerinis orkestras, klaipėdiečių muzikiniai kolektyvai. Šiame koncerte muzikos šventėje svečiavosi Latvijos TSR valstybinis simfonijos orkestras ir Pelesės dainų ir šokių ansambliis "Lianok."

Klaipėdos rajono—Gargždai puošiasi. Nauji namai Klaipėdos gatvėje. B. Aleknavičiaus nuotr.

KLAIPĖDIEČIŲ RAGINIMAS

KLAIPĖDA. — Lietuvos gamtos apsaugos draugijos Klaipėdos rajono skyriaus tarybą ir Lietuvos TSR automėgėjų draugijos rajono tarybą kreipėsi į respublikos autojonių dirbančiuosius, vairuotojus, automėgėjus, gamtos apsaugos draugijos narius, ragindamos rūpintis, kad automobilistai nedarytų žalos gamtai, kad į orą patektų kuo mažiau išmetamųjų dujų, kad upių, ežerų pakrančių neženklintų benzino ir tepalų dėmės.

Vilnis, liepos 26

MEMORIALINĖ LENTA A. JONYNUI

VILNIUS. — Antakalnio gatvėje, prie namo Nr. 8, kuriame beveik du dešimtmečius gyveno ir kūrė poetas, Lietuvos TSR nusipelnęs kultūros veikėjas Antanas Jonynas, atidengta memorialinė lenta. Buvo susirinkę rašytojai, visuomeninių organizacijų atstovai, jaunimas.

Memorialinę lentą su poeto skulptūrinio portretu sukūrė dailininkas E. Varnas ir architektas J. Stravinskis.

Kreipimasis i skaitytojus

Gerb. Drauge:

Amerikoje ir eilėje kitų kraštų gyvenantiems pažangiems lietuviams "Vilnis" yra svarbus faktorius. Ne vien dėl to, kad lanko skaitytojus ir teikia svarbias žinias bei kelia skaitytojuose politinį ir kultūrinį žinojimą. Laikraštis "Vilnis" dar yra organizatorius ir ryšys, nežiūrint kur kas begyventume. Be laikraščio "Vilnis" būtų nyku ir nuobodu. Kitaip sakant būtume atskirti nuo draugų, taipgi nuo tautos kamieno.

Nelengva laikraštį "Vilni" turėti, kai rėtėja darbuotojų ir skaitytojų gretos, o leidimo sąlygos nelengvėja. Nenuostabu, kad iš dienraščio teko pereiti į dvisavaitinį. Bet skaitytojams vis tiek reikalingas ir laikraštis eina, kiek išgali.

Laikraščio ėjimas daug priklauso nuo etatinių darbuotojų, bet daugiausia priklauso nuo skaitytojų dosnumo laikraštį remti finansiniai. Be skaitytojų finansinės paramos laikraštis negalėtų eiti. Prenumeratomis ir garsinimais laikraščio leidimui išlaidų niekaip negalima padengti.

Štai kodėl kasmet esti skelbiami finansiniai vajai. Šiemet jis irgi reikalingas. Pernai \$20,000 fondas nebuvo sukeltas, bet šiaip taip pavyko išsiversti. Jeigu ir šiemet nebus sukeltas, gali būti didelių laikraščiu sunkumų.

Todėl, mieli skaitytojai, nuolatiniai laikraščio rėmėjai ir mecenatai, nuoširdžiai prašome į tai atkreipti dėmesį ir daryti viską, kad šiemet \$20,000 sukeltumėn. Kiekvieno jūsų auka laikraščiu bus didelis įnašas, kad laikraštis gyvuotų, nes, kaip matome, jis reikalingas, kol esame.

Iš anksto tariame didelį aciu ir visus kviečiame kas didesne suma, kas su šimtaine, kas su dešimke, kas kiek išgalite prisidėti prie šio vajuos.

DIREKTORIŲ TARYBOS VALDYBA:

Jonas Copin, pirmininkas
Julija Marazienė, sekretorė
Millie Kancerienė, išdininkė

Saviveiklininkų koncertai

Kauno m. 36-oje vidurinėje profesinėje technikos mokykloje yra šeši meno saviveiklos kolektyvai, kuriems vadovauja meno vadovas Algimantas Barniškis, o skaitovus moko mokyklos komjaunimo organizacijos sekretorė Raimonda Maksimaitytė.

Mokyklos saviveikliniai kolektyvai šiais metais surengė 23 koncertus. Dažnai svečiuojasi Kauno vidurinėse mokyklose.

Tūkstančiai turistų Lietuvoje

Vilniuje įvyko miesto visuomenės atstovų iškilmingas susirinkimas, skirtas visasąjunginės akcinės bendrovės "Inturistas" įkūrimo 50-osioms metinėms.

Pagal Užsienio turizmo valdybos prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos viršininko A. Petraičio pranešimą, per paskutiniuosius penkerius metus turistų skaičius padidėjo 2.6 karto. Pernai Lietuvoje pabuvojo daugiau kaip 100 tūkstančių užsienio svečių iš 37 valstybių.

Pastatė austrų dramaturgo pjese

Panevėžio dramos teatro TSRS liaudies artistas J. Miltinis pastatė šiuolaikinio austrų dramaturgo F. Hochvelderio pjese "Nekaltasis." Ją iš vokiečių kalbos išvertė A. Gudelis.

Tai trečioji 39-ojo panevėžiečių teatro kūrybinio sezono premjera. Dekoracijas sukūrė daugelio ankstesnių šio teatro pastatymų scenografijos autorius—architektas A. Mikėnas.

Du vilniečių parengimai

Liepos 7 d. įvyko "Vilnies" direktorių tarybos posėdis. Jame tarp kitų "Vilni" liečiančių reikalų buvo svarstyta pikniko klausimas ir parama laikraščiu. Piknikas bus rengiamas rugsėjo 23 d., lenkų salėje, 3312 So. Morgan St. Kitaip sakant, bus piknikas po stogu.

Nutarta skelbti pinigų sukėlimo vaju pradendant rugpjūčio 1 d., tai yra sukelti \$20,000 fondą laikraščio paramai. Prie šių laikų neriboto brangumo laikraščio išsilaikymas iš prenumeratų neįmanomas.

Sekantis posėdis įvyks rugpjūčio 4 d. 2 val. popiet "Vilnies" salėje. Reikia tikėtis, kad į jį bent šį kartą atsilankys visi direktoriai. Dabar vos 6 teatsilankė. Labai nesveikas reiškinys apsiimti būti direktorium, o nelankyti posėdžių.

Redakcija skundėsi, kad iš kolonijų mažai te gauna korespondencijų. Lauksime atsiliepimo iš veikėjų.

Sekr. J. M-nė

Mirė Jonas Bernot

Teko sužinoti, kad liepos 1 d. mirė Jonas Bernot ir buvo sukremuotas. Velionis yra brolis muzikės Valerijos Urbikienės, o sūnėnas drg. Onos Jakubauskienės, kuri prisidėjo prie jo auklėjimo.

Savo laiku Jonas priklausė prie LDS ir gražiai reiškesi. Gaila jauno žmogaus.

E. B.

Irengti nauji pagerinimai

Skelbiama, kad O'Hare aerodrome yra irengti nauji įtaisai, kurie automatiškai perspės apie galimą lėktuvų susidūrimą.

Stengiasi atgaivinti Midway aerodromą

Puikiai veiks Midway aerodromas pastaruoju laiku mažai teveikia. Illinois senatas susirūpino ir nutarė sudaryti komisiją, kuri išstudijuotų, kaip būtų galima Midway aerodromą atgaivinti. Komisija sudaryta iš 12 senatorių ir 12 aviacijos ekspertų. Darbo pravedimui paskyrė \$80,000.

Laiškai ir parama "Vilniai"

Gerbiami vilniečiai,

Siunčiame laišką čekį sumoje \$10. Iš jų \$10 prenumerata o kitas \$10 parama laikraščiu. Linkime, kad "Vilnis" dar ilgai gyvuotų.

Charles ir Anna Urbanai
Hudson, Mass.

Gerbiamieji,

Laiške rasite čekį \$22. Iš jų \$12 bus laikraščio prenumerata o kiti \$10 parama. Linkiu, kad "Vilnis" ilgai gyvuotų ir teiktų mums teisingas ir svarbias žinias.

Petras Druiseika
Chicago, Ill.

VINCĖ POVILIONIENĖ GRIZO IŠ LIGONINES

Po gana rimtos operacijos drg. Vincė Povilionienė sėkmingai sveiksta ir pradėjo liepos grįžo į namus, o liepos 12 dieną dalyvavo J. Marquardt laidotuviuose.

Buvo smagu ją matyti ir pakalbėti. Linkiu jai daugiau nesirgti.

Julija M.

"Vilnis" Adm.

Laiške rasite čekį sumoje \$30. Iš jų užmoku Petro Valio prenumeratą Vilniuje ir savo, o likę \$5 bus parama laikraščiu. Linkiu visiems geriausios sveikatos. Draugiškai,

J. Yaskевич
Worcester, Mass.

M. Sutkienės sūnus buvo užėjęs liepos 2 d. į "Vilnis" raštinę ir įteikė nuo motinos \$20. Iš jų \$12 prenumerata, o \$8 parama.

"Vilnis" Administracija

Rasite laišką čekį sumoje \$15. Tai drg. Elizabeth Barškietis prenumerata ir \$5 parama. Prašau jai pasiųsti pakvitimą. Smagu, kad vėl atgaivinote laikraštį. Garbė visiems.

B. F. Kubilius
Hot Springs, Ark.

Gentlemen:

Thank you very much for printing the little announcement about my friend Jim Umaras and placing his picture in "Vilnis."

He is very happy.

In a hurry, he asked me to mail to you a donation in the sum of \$50 which I am herewith enclosing as a bank money order payable to "Vilnis." This is a donation from Jim Umaras.

Thanks again for your attention.
Very truly yours,

Stephanie Masis
St. Clair Shores, Mich.

Gerbiamas "Vilnis" Adm.

Laiške rasite čekį sumoje \$10. Tai mano parama laikraščiu "Vilnis." Linkiu visiems "Vilnis" darbuotojams geros sveikatos. Šia proga prašau pakeisti mano adresą.

K. Thomas
Binghamton, N. Y.

Svarbi pastaba sveikatos atžvilgiu

Cikagiečius perspėjo Cikagos miesto sveikatingumo tarybos narys dr. W. G. Brandt būti atsargiems vartojant kambaryje vėsintuvus. Jis sako, kad staigus temperatūros pakeitimas gali skaudžiai atsiliepti į sveikatą. Jis pataria laikytis tam tikrų taisyklių, kambario temperatūra neturi būti už oro temperatūrą žemesnė kaip 15 laipsnių.

"VILNIES" PIKNIKAS PO STOGU

Susidarius sunkioms transportacijos sąlygoms, piknikai tenka ruošti salėse. Šiais metais laikraščio "Vilnis" piknikas ruošiamas rugsėjo 23 dieną, lenkų salėje, 3312 So. Morgan St., Cikagoje. Jau pagaminti bilietai ir siuntinėjami į kolonijas bei įteikiami cikagiečiams pardavimui.

Gavus bilietų knygetes svarbu nelaikyti pas save, o juos išplatinti. Visi žinome, kad pikniko pasėkmingumas priklauso nuo laikraščio skaitytojų bei darbuotojų. Tad nelaukime jokių raginimų, stokime į darbą ir padarykime šį pikniką po stogu visapusiškai pasėkmingą.

Pikniko komisija

Automobilistų žiniai

Pastaruoju metu taisomas Eisenhower greitkelis. Taisydas užsitęs apie porą mėnesių.

ROSELANDIEČIŲ ŽINIAI

Mielos sesės Roselando Lietuvių Moterų klubo narės,

Prašau visas atsilankyti į klubo susirinkimą, kuris bus rugpjūčio 6 d. 12:30 val. d. Anielės salėje, 4500 So. Talman Ave. Vasara jau įpusėjo, reikėtų pasitarti, ar negalėtum surengti kokių renginių, jei ne gegužinė.

Yra eilė svarbių reikalų, kuriuos turėsime apkalbėti. Tad labai svarbu, kad visos atsilankytumėte.

Iki susitikimo susirinkime.

Sekret. J. Urmonienė

ROSELANDIEČIŲ SUSIRINKIMAS BUVO GAUSUS

Liepos 7 d. įvyko Roselando Lietuvių Moterų klubo narių susirinkimas. Smagu, kad narės skaitlingai lanko susirinkimus. Pirmą dieną P. Valentienė atidarė susirinkimą 12:30 val. dieną ir vedė tvarką.

Valdyba davė išsamų savo veiklos pranešimą ir pažymėjo, kad atlikusi visus darbus, kurie jai priklausė. Parasė po laiškutį sergančioms narėms.

J. Urmonienė pranešė apie bendrą klubų parengimą, kuris įvyko birželio 24 d. "Vilnis" paramai. Parengimas davė gražaus uždarbio, bet ji mananti, kad galėjo būti sėkmingesnis, nes ji rengė 3 skirtingi moterų klubai. Be to, draugai vyrai mažai atkreipė dėmesio, tarsi manė, kad jiems netinka dalyvauti, nes viso labo jų tebuvo 8. "Vilnis" svarbi visiems, tam ir rengiami "Vilniai" pažmoniai, kurie turėtų visiems būti svarbūs. Raportas priimtas.

Pranešta, kad vis dar serga drg. P. Juzėnienė. Nieko daugiau negirdėta apie drg. Frances Dauderienės sveikatą. Reikia manyti, kad ir ji bus sutvirtėjusi. Drg. A. Druisekienė jau pasveiko ir dalyvavo susirinkime, ji dėkojo draugams už aplankymą, o klubui už prisiūtą užuojautos laiškutį.

Atžymėta šių narių gimtadieniai: Sofijos Baublienės, Millie Kancerienės, Mae Butko, Joms palinkėta ilgo ir sveiko bei darbingo amžiaus ir sudainuota "Ilgiausių metų."

Po susirinkimo turėta draugiškos vaišės, kurias paruošė valdybos narės.

Visos skirstėsi gerame ūpe ir pasižadėjo dalyvauti sekančiame susirinkime, kuris bus rugpjūčio 6 d. Anielės salėje, 4500 So. Talman Ave. Pradžia 12:30 val. dieną.

Sekret. J. Urmonienė

PERGYVENO DAUG NESEKMIŲ

PITTSBURGH, PA. Teko pasikalbėti su Onute Miller (buvusia Remeikiene). Pradedant praeitu spalio mėnesiu ir baigiant šių metų gegužės mėnesiu, ji pergyveno tris neseckmes. Kridama sulaužė klubą. Ilgai truko kol sugijo, net teko daryti operaciją. Su skaudama koja vėl net pora kartų krito ir abu kartu sulaužė ranką. Pastaruoju metu ranka jau sugijusi ir ligonė po namus dirbinėja, tik skundžiasi, kad labai nuobodu.

Onutė savo laiku buvo puiki kalbėtoja, nemažai rašė į "Vilni." Linkėtina jai daugiau nesirgti ir būti tvirtai.

Julija M.

NETEKOME STAMBIO PAŽANGIOS SPAUDOS RĖMEJOS

MARYTĖS DEMENTIENĖS REDLAND, CAL. Birželio 25 d. po sunkios plaučių uždegimo ligos sustojo plakusi kilnios darbo klasės dukros Marytės Dementienės-Lukauskaitės jautrioji širdis. Ši skaudži žinia mus, ją pažinusių, liūdina nuteikė.

Velionė buvo pašarvota 1 Emerson laidotuvių įstaigoje. Birželio 29 d. susirinko gražus būrelis velionės idėjos draugu, kad paskutinį kartą patarnavus ją visiems laikams atsiseikinti. Al Kasper pasakė labai gražią kalbą, primindamas jos atliktus gražius darbus. Po to, Luvė sukremuota ir jos pelenai padėti prie velionio vyro Juozo Hillside Memorial Park kapinėse. Sūnus Gilbert savo ir šeimos vardu pakvietė visus laidotuvių dalyvius į puikų restoraną, pavaišino ir tuo būdu padėjo už suteiktas paslaugas laidojant mylimą mamytę. Taipgi prisimindamas, kad motina skaitė ir rėmė laikraštį "Vilnis" įteikė jos vardu "Vilniai" \$50 paramos.

Matau būtiną reikalą, paskutinį kartą supažindinti laikraščio skaitytojus su mielos Marytės gyvenime atliktais darbais. Velionė 1979 m. vasario 2 d. atžymėjo savo 90 gimtadienį, bet jau jos sveikata pradėjo menkėti. Tad ji siūsdama laikraščiu dovaną \$100 dar dadėjo kitą šimtą dolerių ir parašė, kad tas antrasis \$100 bus dovana jau jai mirus, nes nežinanti, ar jos atžalynas supras paremti laikraštį. Bet smagu, sūnus suprato ir įteikė \$50.

Velionės vaikystės dienos buvo nepavydėtinos. Vos sulaukusi 3 metų amžiaus liko našlaitė, mirė jos tėvelis. Liko motina našlė ir 7 savačių broliukas. Suprantama, auginti našlei du mažus vaikučius, nebuvo lengva.

Sulaukusi 9 metų Marytė turėjo parduoti vasaras tarnaudama pas buože piemenelė. Visi žinome, kad našlaitės dalis buvo sunki, bet Marytė nenuleido rankų ir kovojo už būvį. 1910 metais išvyko ieškoti

laimės į "aukso šalį" Ameriką. Apsistojo Rochester, N. Y. Naujai ateivi ir nemokant kalbos daug teko nemalonių valandų sutikti, bet jos apskurmo dėka ir jau nuo vaikystės dienų vargą pažinusiai, juos pergyveno, nepalūžo. Greitai surado ten veikiančias pažangias organizacijas ir įsirašė į jas. Dainavo tenyščiam chore ir šiaip visur dalyvavo. Vėliau apsigyveno Racine, Wis. Vos spėjusi apsigyventi, įstojo į tuo laiku veikusias pažangias organizacijas ir jose veikė.

Persikėlusi gyventi į Cikagą, tuojau įstojo į eilę pažangių organizacijų. Susipažino su jaunu ir moksle prasiėkusių vaikinu Juozu Dementiu, kuris buvo "Vilnis" administratorius. 1922 metais sukūrė šeimos židinį. Abu Dementiai daug prisidėjo prie "Vilnis" išugdymo, remdami darbu ir finansiniais.

Seimoje gražiai ir pavyzdingai sugyveno. Išauklėjo sūnų Gilbert ir išmokslo. Jis sukūrė šeimą, auklėja savo atžalyną ir eina atsakingas pareigas.

1953 metais Dementiai persikėlė gyventi į Los Angeles, o vėliau į Redlands, Cal. Nežiūrint, kad metu našta juos slėgė, jie aktyviai veikė pažangiose organizacijose ir finansiniai rėmė laikraštį "Vilnis." Juozui mirus, 1976 m. gruodžio 8 d., Marytė ta skaudų įvyki dažnai priminė ir stambiai paremdavo "Vilni."

Suminėti visus gražius darbus, atliktus pažangaus judėjimo labui, neįmanoma, tik tiek pasakysiu, kad Zemaičių Kalvarijos miestelio dukra, kuriai teko pažinti našlaitės dalis, pasiūlo ištikima darbo klasei iki negailėstinga mirtis ją atskyrė nuo mūsų.

Minėsime jos gražius darbus ir gerbsime jos kilnų atminimą. Lai Jai bus amžina ramybė!

Adelė Zikšienė

PRISIMINUS DARBSČIUOSIUS DRAUGUS KANCERIUS

MIAMI, FLA. Mūsų darbščioji Millie Kancerienė nuvyko į Cikagą. Ten ji eina "Vilnis" direktorių taryboje išdininęs pareigas, taipgi ir kitų organizacijų. Gyvendami Floridoje abu su savo velioniu vyru James Kanceru gražiai ir pavyzdingai veikė LLD 75 kuopoje, taipgi Lietuvių Socialiniame klube. Velionis James buvo minėto klubo pirmininku. James mirus, o Millie išvykus į Cikagą, pas mus liko gražus atminimas.

Su giliu liūdesiu prisimenu James Kancerį, o jo liūdinčiai žmonai reiškiu gilią užuojautą. Kartu džiaugiuosi, kad ir Cikagoje Millie taip gražiai reiškiasi.

Sia proga "Vilnis" paramai prisunčiu \$20.

J. Smalenskas
Miami, Fla.

SUNDAY—AUGUST 5TH
[starting noon]

6th Annual Friendship Picnic at La Bagh Woods

FOSTER AVE. AT KILBOURN [5200 N., 4500 W.]

FOOD—GAMES—PROGRAM

Rain or shine, shelter area—bring folding chairs.

Directions: Foster Ave. bus # 92—stops at Kilbourn. # 92 bus starts at Berwyn station on Howard St. line of the "L." By car: 3 blocks east of Edens Expressway (exit Foster Ave.)

Auspices: Chicago Council for American-Soviet Friendship.

Juodaitienei ilgiausių metų!

Sužinojau kad Uršulė Juodaitienė liepos 26 d. atžymės savo 85-tą gimtadienį. Ji sako, kad dirbdama per 40 metų pažangių organizacijų parengimuose, o daugiausiai "Vilnius" direktorių taryboje, neturėjo laiko sirgti ar skųstis metų našta.

Siai jos garbingo amžiaus sukakties proga, noriu ją pasveikinti ir palinkėti dar daug tokių šaunių gimtadienių sulaukti ir būti sveikai ir darbščiai, kokia buvai per visą savo brandų gyvenimą.

Dar kartą Ilgiausių metų tau, pažangaus judėjimo dukra! **Vilniėtė**

NESVEIKUOJA U. JUODAITIENĖS DUKRA OLGA

Vilniečiams gerai pažįstama ir savo laiku dirbusi raštinėje Olga Martin-Juodaitytė ruošėsi su savo sesute Ruth pavaišinti motinos draugės jos 85 metų proga, bet ne visus norus galima patenkinti. Prieš numatytą vaišių laiką, kuris turėjo būti kultūriečių susirinkimo metu, Olga Martin susirgo. Kojoj atsirado kraujo krešulys, kuris dėka slaugės dukros ir besiskirstydamos pateko į plaučius. Dėka slaugės dukros ir rūpestingos gydytojos, Olga sveiksta, bet greit galės dalyvauti renginiuose.

Linkėtina mielai Olga pasveikti. Pasveikus vėl dirbti pažangos labui. **Kultūrietė**

JONAS MAŽEIKA ILGISI DRAUGŲ

Teko sušnekti su Antanu Litvina, kuris daug metų gyveno pas Joną Mažeiką, o dabar dažnai jį lanko. Sakė, kad jis nuveža Jonui pasiskaityti laikraščius ir knygas. Jonas skundžiasi, kad labai išsiilgęs savo idėjos draugu.

Jie randasi Michigan Terrace Nursing Home, 3405 So. Michigan Ave., Chicago, Ill., Room 107. Būtų gražu, kad čikagiečiai dažniau jį aplankytų, o iš tolimesnių miestų parašytų laiškutį.

Linkiu Jonui sutvirtėti ir atgauti jėgas. **Vilniėtė**

GRAŽIAI ATISISVEIKINTA SU VELIONE JUZE BINKIENE

Jau buvo rašyta, kad birželio 25 d. mirė Juzė Binkienė. Ji buvo laidojama birželio 28 d. iš Petkaus koplyčios. Dar prieš 10 valandą ryto prisirinko erdvi Petkaus koplyčia velionės artimųjų ir idėjos draugu.

Laidotuvių direktorius Petkus pakvietė muzikę Valeriją Urbikas vargonų muzika pradėti laidotuvių apeigas. Po to sekė solistės Estelle Bogden momentui pritaikintos dainos, palydint vargonais Valerijai. Pats laidotuvių direktorius paskaitė momentui pritaikintus eilėraščius ir apibūdino velionės nueitą gyvenimo kelią.

Pasibaigus laidotuvių apeigoms, dalyviai praėjo pro karstą ir pasakė paskutinį sudie. Nemažas skaičius palydovų palydėjo velionę į Lietuvos Tautines kapines, kur buvo palaidota savo šeimos sklype. Kapinėse vėl kalbėjo ir poeziją paskaitė laidotuvių direktorius ir šeimos vardu visus pakvietė pietums į Landsmark restoraną, kur dalyviai buvo pavaišinti ir tuo būdu padėkota už suteiktas paslaugas.

Taip buvo baigta mielos lietuvių Juzės Binkienės paskutinė kelionė. Lai jai bus ramu ilsėtis Lietuvos Tautinėse kapinėse.

Dalyvė

M. ZLATKIENĖ PRISIMINUS

Šiandien sukanka 12 metų, kai Marijonos Zlatkienės širdis sustojo plakusi. Nežiūrint, kad ji nuo mūsų atsiskyrė visiems laikams 1967 m. liepos 26 d., jos atlikti gražūs visuomeniški darbai pasiliko visų jų pažinusių neužmiršti. Pastaruosius kelius metus ji gyveno Miami, Floridoje. Sunegalavus širdžiai, mažiau tegalėjo veikti, bet kiek galėjo, prisidėjo pažangią spaudą paremdama pinigais.

Gyvendama Cikagoje, velionė gražiai dirbo pažangos labui. Priklausė prie visų Marquette Parke veikusių pažangių lietuvių organizacijų. Būdama daugiau praeilaviniusi ėjo kai kurių organizacijų sekretorės pareigas. Sveikatai pašlijus, mažiau galėjo veikti, bet neatitolo nuo pažangios veiklos ir pažangų judėjimą rėmė finansiniais.

Daug būtų galima suminėti jos atliktų darbų, bet dėl laikraštįje vietos stokos trumpai pasakysiu, kad šios šviesaus atminimo moters darbai nebus užmiršti tų, su kuriais ji veikė. Ji gyvenime atliko sąmoningo žmogaus užduotį, siekiant būti naudinga ir darbšti ne tik šeimos ratelyje, bet ir visame progresyviame judėjime.

Lai ji ramiai ilsisi Lietuvos Tautinėse kapinėse, kur ilsisi jos mylimi ir artimi žmonės bei idėjos draugai. Aplankydami jos kapą, mes nuolankiai galvas, prisiminsime jos gražius darbus ir palinkėsime jai amžinos ramybės. **Užušilių Julija**

DU METAI BE IGNO URMONO

Rodos dar neseniai drg. Ignas Urmonas buvo su mumis ir veikė, o štai šiandien jau du metai, kaip sustojo plakusi jo jautrioji širdis. Velionio asmenyje ne tik šeima neteko mylimo vyro, tėvo bei tėvuko, bet ir plati lietuvių pažangi visuomenė neteko atsidavusio darbo klasės užtarėjo ir kovotojo.

Velionis Ignas, kaip ir jo žmona Julija, ne tik dirbo organizacijose, bet rūpinosi, kad nei vienas, kuris su jais dirbo, nenutoltų nuo organizacinės veiklos.

Ignas troško, kad pasaulyje prazydėtų šviesus ir taikus sugyvenimas tarpe tautų ir žmonių. Jis taipgi džiaugėsi, matydamas, kad jo atžalynas eina tiesiu keliu ir siekia mokslo, kad tuo būdu būtų naudingiems ne tik sau, bet ir visai žmonijai.

Netekti tokio žmogaus—didelis nuostolis darbo klasei, ne tik jo artimiesiems. Bet mes, kurie jį pažinome ir dirbome kartu, tegalime pasakyti, kad velionis Ignas savo gyvenime atliko sąmoningo žmogaus užduotį. Mes prisimindami jo gražius darbus, tęsime jo nebaigtą kovą, kad ateinančios kartos galėtų džiaugtis gyvenimu, kad nebūtų daugiau kruvinių karų, kad nežūtų milijonai nekaltų žmonių, kuo savo tikslams naudojami tik pelnagrobių saujelė. Tęsimas jo gražių darbų ir stengimasis įgyvendinti jo idėją bus jam didžiausia pagarba ir paminklas, kurio jis tikrai užsitarnavo.

Tebūna gyvas jo šviesus atminimas ir tegu jo darbai tebūna geriausiu kelrodžiu likusiems gyventi ir tęsti jo darbą iki galutinio laimėjimo.

Velioniui tebūna amžina ramybė.

Dalyvė Užušilių Julija

TRYS METAI BE A. IR E. MAZILIAUSKŲ

Gyvenimas eina savo keliu, bet žmonės, kurie gyvendami atliko svarbius visuomeniškus darbus, pramynė neišdildomus takus ir jų atlikti darbai pasiliko neužmirštami. Jų darbai garsiau už save kalba, nors žmonės jau seniai mirė.

Štai drg. Elsie ir Alex Maziliauskai, visą savo brandų gyvenimą dirbę pažangos labui. Alex daugelį metų buvo "Vilnius" direktijos pirmininku, daug veikė Roselando apylinkėje. Taip pat gražiai dirbo sveigose miela Elsie. Jų jau nėra mūsų tarpe. Prieš tris metus, liepos 14 d., nuo širdies smūgio mirė Elsie Maziliauskienė-Mališauskaitė, o kovo 7 d. suėjo trys metai, kai mirtis sustabdė Alekso Maziliausko širdies plakimą.

Jie paliko liūdinčią dukrą, sūnų ir jų šeimas, taigpi brolius ir sesute su šeimomis. Bet kartu paliko daugelį idėjos draugų, su kuriais kartu dirbo ir vedė neatlaidžią kovą už visos žmonijos šviesesnį rytojį. Tad tie kovos draugai irgi liūdi, prisiminus, kad neteko ištikimų darbo klasės kovotojų. **Julija M.**

MIRĖ IR PALAIDOTAS JONAS MARQUARDT

Visai netikėtai liepos 3 d. ištiko Joną Marquardt paralyžius. Liepos 8 užgeso jo gyvybės liepsnelė. Jonas nebuvo lietuvis, bet jo abi žmonos buvo lietuvės ir jis visur su jomis dalyvavo. Įsigijo Lietuvos Tautinėse kapinėse sklypą ir pasistatė paminklą. Tad miręs jis ir buvo palaidotas Lietuvos Tautinėse kapinėse.

Velionis pats politikoje nedalyvavo, bet kartu su mylima žmona Morta mes jį matėme veik visose sveigose.

Liepos 12 d. dar prieš 10 val. ryto prisirinko kupina Ridiko erdvi koplyčia žmonių atsisveikinti su mielu giminaičiu ir draugu bei pažįstamu. Ridikas kalbėjo angliškai ir supažindino dalyvius su Jono nueitu gyvenimo keliu.

Muzikė Valeria Urbikas grojo vargonais, o solistė Estelle Bogden padainavo keletą momentui pritaikintų dainų. Jo karstą puošė daug gražių gėlių vainikų bei puokščių.

Po apeigų koplyčioje gražūs būrys jo giminių ir draugų palydėjo jį į Lietuvos Tautines kapines, kur vėl buvo atliktos laidotuvių apeigos. Laidotuvių direktorius P. J. Ridikas žmonos ir kitų artimų giminių vardu padėkojo dalyviams už suteiktas paslaugas ir pakvietė visus į Landsmark restoraną pietums, kur visi buvo pavaišinti ir tuo būdu padėkota už visas suteiktas paslaugas.

Taip buvo užbaigta Jono Marquardt paskutinė kelionė. Lai jam bus ramu ilsėtis Lietuvos Tautinėse kapinėse, kur ilsisi daug jo artimų draugų ir pažįstamų, kuriems jis sveikas būdamas daug patarnavo.

Laidotuvių dalyvė

DEVYNI METAI BE ROBERTO GRAGER

Netikėtai ir nenujaustai 1970 metais liepos 17 d. sustojo plakusi Roberto C. Grager jautrioji širdis. Šis skaudus smūgis ne tik žmoną, dukrą ir jos šeimą skaudžiai nuteikė, bet ir visus jį pažinusių ir kartu veikusių pažangos labui.

Savo gyvenime velionis atliko daug svarbių ir visuomenei naudingų darbų. Jis nuo jaunų dienų stoji į pažangų judėjimą ir jame dirbo kiek sąlygos leido, nesusvyruodamas iki mirties.

Velionis gimė šioje šalyje, bet mažas buvo tėvų parvežtas į Lietuvą. Sulaukęs 16 metų grįžo į savo gimtąją šalį ir čia grūmėsi su nauju, jaunam žmogui neįprastu gyvenimu, netoldamas nuo pažangaus judėjimo.

Paūgėjęs į vyrus, susipažino su aukšto išsilavinimo mergina Mary Mockiute ir 1932 metais sukūrė pavyzdinę šeimos židinį. Jiedu išauklėjo ir išmokslo dukrą Barbarą, kuri dabar turi savo šeimą ir gražiai gyvena.

Velionio žmona jau daugelį metų dirba "Vilnius" administratore. Be žmonos, dukros ir šeimos, dar liūdi velionio brolis Frank su šeima ir daug kitų giminių bei idėjos draugu.

Lai mielam Robertui būna lengva jo gimtoji žemė. Jis ilsisi Lietuvos Tautinėse kapinėse, o mes gerbsime jo šviesų atminimą, prisiminsime jo atliktus gražius visuomeninius darbus. **Vyšnutė**

MIRĖ LIUVIAI

Liepos 3 d. mirė Juozas Augaitis, sulaukęs senatvės. Gimė Lietuvoje. Šioje šalyje išgyveno 65 metus.

Liepos 3 d. mirė Jonas Bagdonas, sulaukęs 50 m. a. Gimė Lietuvoje, Klaipėdoje. Šioje šalyje išgyveno 29 metus.

Birželio 29 d. mirė Maria Tobiasz-Sliauterytė, sulaukusi 67 m. a. Gimė Cikagoje.

Birželio 30 d. mirė Jonas Jablonskis, sulaukęs 72 m. a. Gimė Lietuvoje, Sakių rajone, Griškabūdžio apylinkėje, Rygiškių kaime. Šioje šalyje išgyveno 30 metų.

Liepos 8 d. mirė Juozas Padžiūnas, sulaukęs 78 m. a. Gimė Lietuvoje. Šioje šalyje išgyveno 53 metus.

Liepos 7 d. mirė Konstancija 74 m. a. Gimė Lietuvoje Gargžduose. Šioje šalyje išgyveno 30 metų.

Liepos 7 d. mirė Pranas Sutkus, sulaukęs 90 metų amžiaus. Gimė Lietuvoje. Šioje šalyje išgyveno daug metų.

Liepos 9 d. mirė Pijus Bielskus, sulaukęs 72 m. a. Gimė Lietuvoje, Balsupiuose. Šioje šalyje išgyveno 20 metų.

Liepos 10 d. mirė Stefanija Blandienė-Norbutaitė, sulaukusi senatvės. Gimė Lietuvoje. Šioje šalyje išgyveno 29 metus.

CICERO, ILLINOIS

Mirus

Jadvygai Jasutis,

Reiškiu gilia užuojautą seseriai Anielei Dočkienei, sūnui Kazimieriui Jasutis ir marčiai Dorothy, anūkams ir visiems kitiems giminiams.

ADELE ZIX
ETHEL DESTEFANO
Redlands, Cal.

BURBANK, ILL.

MIRUS

Juzei Binkienei

Reiškiamo gilią užuojautą velionės sūnams Louis ir jo žmonai Eleonorai, Albertui ir jo žmonai Susie, sesutei Frances Rimdžienei ir kitiems giminėms bei idėjos draugams.

Zinokite, kad ir mes kartu liūdime netekusios brangios narės.

AMERIKOS LIETUVIŲ MOTERŲ KULTŪROS
DRAUGIJOS VALDYBA ir NARĖS

Jonas Marquardt

[Gyveno 3509 So. Union Ave., Chicago, Ill.]

Mirė liepos 8 dienos ryte, sulaukęs 77 metų amžiaus.

Gimė Cikagoje 1902 m. liepos 11 dieną.

Paliko giliame nuliūdime žmoną Mortą Urbonaitę (po pirmu vyru Plečkaitienę) ir jos šeimą, brolių ir seserų vaikus: William ir Rose Joyce, Robert ir Jo Joyce, Ann ir Joseph Szellga, Lucille ir Harold O'Malley, Helen Joyce, Ann Risch, Tillie ir Edward Diehl. Marie ir Arthur Anderson, Christine Hambock, Henry ir Irene Risch.

Buvo pašarvotas P. J. Ridiko koplyčioje. Palaidotas liepos 12 d., Lietuvių Tautinėse kapinėse.

Nuliūdusi liko Žmona ir Giminės.

LIŪDNAS PRISIMINIMAS

Robert C. Grager

[Mirė 1970 metų liepos 17 dieną]

Mielasis, žmona ir dukra esame labai išsiilgusio Tavęs. Mums dabar beliko liūdėti ir linkėti, kad ramiai Tau būtų ilsėtis šaltame kape, kurį mes dažnai lankysime ir puošime gyvomis gėlėmis.

Niekad Tavęs neužmiršime.

Žmona MARY,

Dukra BARBARA DIXON ir Vyras CHARLES,
Anūkai THERESA, JANICE ir JOHN.

BURBANK, ILL.

MIRUS

Juzei Binkienei,

Reiškiu gilią užuojautą velionės sūnams Louis ir marčiai Eleonorai, Albertui ir marčiai Susie, sesutei Frances Rimdžienei ir visiems giminėms bei kilnios idėjos draugėms ir draugams.

Zinokite, kad ir aš kartu liūdžiu.

ANTANINA BUTKIS
Lemont, Ill.

ST. PETERSBURG, FLA.

Mirus

Agnes Yureff-Yurevičienė

Nuoširdžiai reiškiamo gilią užuojautą dukrai Olgai Abeles St. Petersburg, Fla., sesutei Helen, švogeriui Jurgiui Kudirkai Linden, New Jersey, bei artimiesiems ir draugams.

Mes kartu liūdime netekę mylimos draugės.

Ft. Lauderdale, Fla.

JULIA S. YUREWITZ ir Šeima
Ft. Lauderdale, Fla.

LIŪDNA DVYLIKOS METŲ MIRTIES SUKAKTIS

Mūsų mylima motina MARIJONA ZLATKIENĖ mirė 1967 m. liepos 26 dieną. Palaidota liepos 29 d. Lietuvių Tautinėse kapinėse, prie savo vyro Juozapo Zlatkaus.

Tai skaudžiausias ir liūdniausias įvykis mūsų gyvenime. Draugus ir bičiulius gyvendamas gali įsigyti, bet visame pasaulyje jau nerbsite kitos Motinos.

Gili ir tikra meilė Mamytei pasiliks mūsų širdyse visiems laikams.

Sūnus ZIGMONTAS BALTUŠIS
ir Marti VIVIAN

BURBANK, ILL.

MIRUS

Juzei Binkienei

Reiškiamo nuoširdžią užuojautą velionės sūnams: Louis ir jo žmonai Eleanorai, Albertui ir jo žmonai Susie, sesutei Frances Rimdžienei ir kitiems giminėms bei idėjos draugams.

Zinokite, kad ir mes kartu liūdime.

E. Sankus	E. ir V. Bogden
A. ir B. Cherman	G. Carlson
V. Urbikas	A. Gallo
E. ir B. Dočkus	F. ir E. Jordan
A. Dočkienė	M. Wassel

J. Marazienė

LIŪDNOS MIRTIES DVIMETINĖS

Ignas Urmonas

Liūdnai praslinko du metai nuo tos dienos, kuomet negailestinga mirtis sustabdė mūsų mylimo vyro, tėvo, uošvio ir tėvuko Igno Urmono jautriosios širdies plakimą. Jis mirė 1977 m. liepos 26 dieną. Nors jau du metai praslinko, bet padaryta mūsų širdyse žaizda pasiliko slegiančiai skaudū.

Mes žinome, kad jokios dejonės, jo mums jau negražins, nes kas mirė—tas negrižta į gyvenimą, bet atėjus tai metų dienai, kurioje jis mus apleido, norisi garsiau sudejuoti ir pasiskusti jo ir mūsų draugams, kad mes be jo liūdime ir vis gerbiame jo gyvenime duotus pamokinius ir šviesius nurodymus. O mūsų širdyse ir mintyse jaučiame, kad jis pasiliko gyvas ant visados.

Ilsėkis, mūsų mylimasis. Mes eisime tavo nurodytu taku, neatsilikime kovoje už pažangą.

Liūdinti Žmona JULIJA URMONIENĖ,
Duktė VIRGINIA WROBEL,
Zentas WALTER WROBEL

Anūkai DAWN, WALTER, BRUCE, SANDRA

Marija Dementienė Lukauskaitė

GYVENO REDLANDS, CAL.

Mirė birželio 25 d., sulaukusi 90 metų amžiaus

Gimė Lietuvoje, Žemaičių Kalvarijos miestelyje. Šioje šalyje išgyveno 69 metus.

Paliko dideliame nuliūdime sūnų Gilbertą, marčią Katharine, anukę Mimi ir jos vyrą, anuką Steve ir daug idėjos draugų.

Priklausė prie veik visų pažangių organizacijų. Skaitė ir pinigais stambiai rėmė laikraštį "Vilnis."

Sukremuota birželio 29 d. ir pelenai palaidoti Hillside Memorial Park kapinėse, kur palaidotas jos vyras Juozas.

Nuliūdę: Sūnus, Marti, Anūkai ir
kilnios idėjos draugai